

Ponowne wykorzystanie informacji publicznej będzie łatwiejsze

Kategoria: Sejm, Senat i Prezydent

Opublikowano: czwartek, 10, grudzień 2015 23:00

Sylwia Cyrankiewicz-Gortyńska

Odśloni: 1335

8 grudnia br. Rada Ministrów przyjęła projekt ustawy o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego, przedłożony przez ministra cyfryzacji.

Ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego będzie przejrzystsze i łatwiejsze, ale przede wszystkim ma służyć zwiększaniu konkurencyjności i innowacyjności gospodarki. Możliwe będzie także ponowne wykorzystywanie nowych zasobów bibliotek, muzeów i archiwów.

Zrealizowanie tych celów wymaga wdrożenia do polskiego prawa dyrektywy 2013/37/UE zmieniającej dyrektywę 2003/98/WE w sprawie ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego. Obecnie przepisy o ponownym wykorzystywaniu informacji publicznej znajdują się w ustawie o dostępie do informacji publicznej. Przeniesienie ich do nowej ustawy sprawi, że będzie można łatwiej rozróżnić tryb „dostępu do informacji” od „ponownego wykorzystywania.”

Do dowolnych celów

W projekcie ustawy uwzględniono kluczową zasadę, że wszystkie dokumenty udostępniane przez organy sektora publicznego mogą być ponownie wykorzystywane do dowolnych celów komercyjnych lub niekomercyjnych, chyba że są zabezpieczone prawami własności intelektualnej osób trzecich. Zasada ta funkcjonuje w ustawie z 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej.

Ponadto, ustawodawca wziął pod uwagę różnicę między prawem dostępu do informacji publicznej a prawem do dalszej eksploatacji takiej informacji. Dostęp do informacji publicznej jest realizacją zasady jawności, wyrażonej w art. 61 konstytucji. Prawo do informacji jest uważane za jedno z podstawowych praw człowieka. Natomiast w odniesieniu do ponownego wykorzystywania informacji publicznej, nacisk położono na jego gospodarczy i społeczny charakter.

Prawo do ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego ma umożliwić przedsiębiorcom wykorzystywanie pozyskanych informacji i danych do tworzenia nowych produktów i usług, np. aplikacji na smartfony i komputery.

Nowe definicje

Do projektu ustawy wprowadzono pojęcia: „informacja sektora publicznego” i „ponowne wykorzystywanie” takiej informacji. Informacja sektora publicznego – to każda treść lub jej część – niezależnie od sposobu utrwalenia (postać papierowa, elektroniczna, dźwiękowa, wizualna, audiowizualna) – będąca w posiadaniu podmiotów, które ją udostępniają lub przekazują do ponownego wykorzystywania. Ponowne wykorzystywanie – to wykorzystywanie przez osoby fizyczne, osoby prawne i jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, informacji sektora publicznego w celach komercyjnych lub niekomercyjnych (innych niż pierwotny publiczny cel), dla których zostały utworzone.

Projekt ustawy poszerzono o katalog dokumentów udostępnianych w celu ponownego wykorzystywania o nowe zasoby będące w posiadaniu bibliotek (w tym naukowych), muzeów i archiwów państwowych.

Oznacza to, że wizerunki muzealiów, reprodukcje materiałów archiwalnych i reprodukcje materiałów bibliotecznych będą mogły być ponownie wykorzystywane w celach komercyjnych i niekomercyjnych, z pełnym poszanowaniem praw własności intelektualnej.

Ponowne wykorzystanie informacji publicznej będzie łatwiejsze

Kategoria: Sejm, Senat i Prezydent

Opublikowano: czwartek, 10, grudnia 2015 23:00

Sylwia Cyrankiewicz-Gortyńska

Odśloni: 1335

Prawo dla każdego

Ponadto w projekcie ustawy sformułowano naczelną zasadę, że każdemu przysługuje prawo do ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego. Wprowadzono jednocześnie ograniczenie prawa do ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego ze względu m.in. na ochronę informacji niejawnych i innych tajemnic ustawowo chronionych, a także prywatność osoby fizycznej i tajemnicę przedsiębiorcy. Wyłączenie obejmie także informacje sektora publicznego, do których dostęp jest ograniczony na podstawie innych ustaw szczególnych. Dwa ostatnie ograniczenia nie będą dotyczyły osób pełniących funkcje publiczne i mających związek z ich pełnieniem.

Wprowadzono też zasadę, że ponowne wykorzystywanie informacji publicznej nie narusza prawa do informacji publicznej i wolności jej rozpowszechniania oraz innych ustaw określających zasady i tryb dostępu do informacji.

Podmioty zobowiązane

Projekt ustawy wyznacza również zamknięty katalog podmiotów (tzw. podmioty zobowiązane), które udostępniają lub przekazują informację sektora publicznego w celu jej ponownego wykorzystywania. Realizując te czynności podmioty zobowiązane mają stosować zasady: niedyskryminacji, niewyłączności i przejrzystości. Podmioty zobowiązane w celu ponownego wykorzystywania: 1) udostępniają informacje sektora publicznego: na stronie BIP; w centralnym repozytorium informacji publicznej, w inny sposób; 2) przekazują informacje sektora publicznego na wniosek.

Przyjęto ogólną zasadę, że informacje sektora publicznego udostępnia się lub przekazuje do ponownego wykorzystywania bezwarunkowo. Jednocześnie wskazano, że warunki ponownego wykorzystywania mogą dotyczyć: obowiązku poinformowania o źródle, czasie wytworzenia i pozyskania informacji od podmiotu zobowiązanego; obowiązku poinformowania o przetworzeniu informacji ponownie wykorzystywanej; zakresu odpowiedzialności podmiotu zobowiązanego za udostępniane lub przekazywane informacje.

Bez opłat

Zasadniczo informacje sektora publicznego będą udostępniane lub przekazywane do ponownego wykorzystywania bezpłatnie. Jednocześnie podmiot zobowiązany będzie mógł nałożyć opłatę za ponowne wykorzystywanie, jeśli przygotowanie lub przekazanie informacji – w sposób wskazany przez wnioskodawcę – wymaga poniesienia dodatkowych kosztów. Opłata nie będzie mogła być wyższa niż wydatki poniesione na przygotowanie informacji. Jedynie muzea państwowe i samorządowe będą mogły nakładać opłaty wyższe od kosztów bezpośrednio poniesionych (z uwzględnieniem rozsądnego zwrotu inwestycji).

W projekcie ustawy szczegółowo uregulowano kwestie dotyczące składania i rozpatrywania wniosku o ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego. Wniosek powinien być rozpatrzony niezwłocznie, nie później jednak niż w ciągu 14 dni od jego otrzymania. W skomplikowanych sprawach, dopuszczalny będzie termin 2 miesięcy, po zawiadomieniu wnioskodawcy w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku. Taki wniosek będzie można złożyć w formie papierowej lub elektronicznej.

Źródło: KPRM